

Zvezdna navigacija 2 (Swaruu) (2. del): Tehnologija nezemeljskih ladij Taygeta-Pleiades

<https://www.youtube.com/watch?v=dN-o8aumtrk>

Avtor:
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
[25. september, 2019](#)

Zvezdna navigacija 2 (Swaruu) (2. del): Tehnologija nezemeljskih ladij Taygeta-Pleiades)

Gravitacija

Kot sem opisala zgoraj, vsa materija nastane kot rezultat frekvence in njenih harmoničnih zvokov, ki tvorijo stoječe valove, ki tvorijo koncentrirano energijsko točko, znano kot vozlišče, vse znotraj potencialnega energijskega polja, znanega kot Eter.

Vozlišče je predmet, trdna snov. Da bi bila frekvenca enotna, mora imeti časovni razmik ali nihanje med energijskimi koriti in dolinami, saj je vsaka frekvenca niz valov v energijskem polju, to nihanje pa določa opazovalec z zavestjo, saj je odvisno od časovnega okvira ali intervala, ki je neposredna posledica ravni zavesti opazovalca, ki določa gostoto bivanja, ki jo zaznava, kot je opisano zgoraj. Harmonika frekvence je matematično natančna kombinacija in zaporedje frekvenčnih sprememb, ki ustvarjajo zaznavni trdni predmet in dinamično zaporedje gibanja med temi zaznanimi trdnimi predmeti. Vsa dinamična zaporedja v natančnem zaporedju so harmonike frekvence in delujejo v linearnem zaporedju valov v mediju potencialne energije, ki se premikajo in tvorijo stoječe valovanje ali vozlišče. To gibanje, ki tvori stoječi val ali vozlišče, je tok ali tok v etru, in ta tok je gravitacija!

Vsi predmeti, veliki in mali, so rezultat tega gravitacijskega toka. Planet, zvezda ali črna luknja so nastali na točno določenih lokacijah, ker se na tej lokaciji združuje gravitacijski tok, njegove harmonične frekvence pa ustvarjajo stoječo točko ali vozlišče, znano kot objekt. Torej noben predmet, ne velik ne majhen, nima gravitacije. Gravitacija ni posledica mase in snovi; gravitacija je tisto, kar tvori maso in snov, in je neposredno sorazmerna.

Opisala sem, kaj je eterični zemljevid, znan tudi kot zemljevid kvantnega polja, do zdaj sem tudi povedala, kako je vse predstavljeno in kako se vse izvaja upravljanje in manipuliranje s frekvencami, ter povedala, da vse ustrezajo natančnim matematičnim interakcijam med njimi. Zdaj si bomo ogledali, kako to poteka.

Traktorski žarek

Skoraj vsaka ladja, velika ali majhna, je opremljena z vlečnim žarkom. Uporablja se za številne stvari, od preprostega vlečenja tovora, dvigovanja in spuščanja stvari z ladje, lahko pa se uporablja za vleko ali potiskanje velikih predmetov ali celo druge ladje. Žarek, ki se uporablja za

to, je nadzorovano gravitacijsko polje. To se doseže z uporabo turbine kroglaste oblike z odprtino na enem koncu. Ta turbina ima vrsto notranjih koncentričnih krogel, kot bi jih imela čebula, ki se vrtijo druga od druge v nasprotni smeri, ena v eno smer, naslednja v nasprotno, naslednja v prvo, in so narejene iz posebne nemagnetne zlitine keramike in kovin. Vsaka krogla je napolnjena z obogatnim živim srebrom v visoko tekočem stanju.

Vsaka posamezna koncentrično vrteča se krogla se napaja z računalniško vodenim visoko-energijskim električnim tokom in nasprotno vrtečega se gibanja z visokimi vrtljaji na minuto med njimi pa ustvarja magnetni vrtinec v jedru glavne krogle. Ko je energija dovolj visoka, začne magnetna plazma iz velike luknje v glavni krogli zelo intenzivno sijati, ta svetloba pa nato prehaja skozi vrsto leč, ki se uporabljajo za fokusiranje in koncentriranje svetlobe, da se lahko projicira kot velik snop koncentrirane nizko razpršene svetlobe, kot je to laser.

Te posebne leče so v valjastem bobnu, sestavljenem iz več tisoč visoko-energijskih računalniško krmiljenih nano-elektromagnetov, razporejenih v šest kotnem satovju, in so izdelani iz visoko-energijskih hologramskih projektorjev, ki so vgrajeni v satje, ali pa jih ti projektorji oblikujejo. Te leče niso narejene iz nobenega materiala, kot je steklo, so hologram, njihova visoko-energijska narava pa ima enak učinek na plazemski svetlobni snop, kot če bi bili trdni predmeti, vendar imajo dodatno prednost, da jih je mogoče popolnoma spreminjati po želji in tako nadzorovati njihove učinke na izstopajoči svetlobni snop. Te hologramske leče v kombinaciji z visoko-energijskimi nano-elektromagneti zelo natančno spreminjajo in nadzorujejo notranjo frekvenco izstopajoče plazemske svetlobe.

Natančno razmerje, razdalja in relativna hitrost na vsaki koncentrični krogli, ki se vrti proti sebi, povzročijo spremembo izhodne frekvence plazemskega polja koncentrirane svetlobe, ki ga ustvarjajo in nadzoruje računalnik, vrtijo pa se po enakem principu kot elektromotor. Te frekvenčne spremembe v plazemski svetlobi žarka so zaradi svoje nadzorovane visoko-energijske narave enakovredne nadzorovanemu gravitacijskemu polju znotraj svetlobnega žarka v odnosu do okolice. Ladja, ki uporablja vlečni žarek, ima posebne frekvenčne senzorje, ki glavnemu računalniku zagotavljajo potrebne informacije za določitev natančne frekvence gravitacijskega toka v okolici.

Ko določite to frekvenco, lahko z vlečnim žarkom ustvarite ravno nasprotno frekvenco in na vse predmete v njem ne bo več vplivalo gravitacijsko polje okolice, temveč bodo pod vplivom vlečnega žarka, z manipulacijo izhodne frekvence žarka pa boste določili, ali se bodo predmeti v njem gibali navzgor proti ladji ali navzdol od nje, z minutnimi spremembami frekvence pa boste nadzorovali hitrost gibanja teh predmetov znotraj njegovega vplivnega območja.

Medtem, ko glavne koncentrične krogle, ki se vrtijo v nasprotni smeri, nadzorujejo skupno izhodno moč vlečnega žarka, visoko-energijski magneti v izhodnem bobnu skupaj s hologramskimi lečami nadzorujejo majhne spremembe frekvence in podrobnosti znotraj žarka.

Visoko-energijske holografske leče so lahko poljubne oblike in oblike, tako da lahko vlečni žarek služi tudi kot projektor. Holografske leče lahko povzročijo ali oblikujejo točno določeno obliko

do pod-atomske ravni, vse to pa nadzoruje računalnik. To obliko oblikujejo točno določene frekvence magnetizma in svetlobe v točno določenem razmerju med njima, točno določeno razmerje med njima pa določa ali oblikuje obliko predmeta. To lahko vidimo ali razložimo kot matematično frekvenčno konstrukcijo, kot je razloženo zgoraj. To pomeni, da lahko vlečni žarek na tla in na frekvenčno polje po želji projicira katero koli obliko.

Nadzorovane visoko-energijske frekvence vlečnega žarka, ki imajo za posledico gravitacijsko polje, lahko, če so nastavljene na zadostno in točno določeno moč, spremenijo frekvenco snovi pod njegovim vplivom z uporabo Načela Prevladujoče Frekvence: Ko ima predmet eno določeno frekvenco snovi in je izpostavljen drugi z večjo močjo in energijo, se spremeni, da ustreza močnejši frekvenci.

Kombinacija računalniško krmiljenih visoko-energijskih elektromagnetov in hologramskih projektorjev, ki so sposobni najmanjših podrobnosti na molekularni ravni, ima za posledico natančno frekvenčno matrico, ki se oblikuje v izhodnem satovnem valju vlečnega žarka, ki jo nato prenese v zunanjo frekvenčno matrico ali v tako imenovani zunanji svet.

Natančna matrika gravitacijskega polja znotraj vlečnega žarka lahko oblikuje predmet, najprej kot njegov hologram, nato kot zemljevid frekvenčne matrike z vsemi njegovimi notranjimi frekvenčnimi spremembami in kompleksnimi harmonikami, ki nadzorujejo te frekvence. To pomeni, da lahko z našim računalnikom ustvarimo predmet in ga nato uspešno presadimo v zunanji svet kot trden, tako imenovani "pravi" predmet iz trdne snovi, pri čemer bi se s stališča opazovalca na tleh tak predmet tam manifestiral iz zraka!

To je v bistvu ustvarjanje trde snovi iz energije! Energija, uporabljena za ustvarjanje tako imenovane trde snovi, prihaja iz vlečnega žarka in energetskega reaktorja vesoljske ladje, ki je vključena v postopek. To funkcijo vlečnega žarka bi lahko opisali kot napredni 3D-tiskalnik, ki temelji na energijskih frekvencah. Če postopek dodatno zapletemo in v harmonike uporabljenih frekvenc vtisnemo številčno zaporedje, kot je opisano zgoraj, lahko v drugo frekvenčno matrico vstavimo tudi dinamično situacijo ali zaporedje dogodkov, znano kot zunanost ali realni svet!

Ker vlečni žarek upravlja točno določeno frekvenco in vse harmonike frekvence, vključene v proces, ter matematično frekvenčno razmerje z okoljem, bo tudi nekoč hologram ali hologramski predmet ostal kot trden kos materije, saj harmonike vključenih frekvenc še naprej napajajo stoječe valove, zato se tako ustvarjena vozlišča ne raztopijo nazaj v potencialno energijo. Predmet ostane kot trdna snov še dolgo po tem, ko vlečni žarek zapusti prizorišče.

Harmonika frekvence v juhi potencialne energije, pa naj bo to eter ali notranost vlečnega žarka, bo povzročila stoječe valove, ki tvorijo vozlišča, vozlišča pa so trda snov, na pod-atomski ali molekularni ravni, sestavite jih dovolj skupaj s pravilnimi harmonikami in s pravilnim natančnim razmerjem med njimi in ustvarili ste predmet iz energije.

Kot sem že povedala zgoraj, ni materije, obstaja le kompleksna energijsko-frekvenčna juha, ki tvori vse. Če to juho razumemo in jo s tehnologijo spreminjamo, lahko z njo in v njej naredimo praktično vse!

Na primer, za izdelavo žitnega kroga je dovolj, da izberete geometrijsko obliko, kakršno koli želite, nato jo bo računalnik posredoval projektorjem v magnetnem izhodnem bobnu vlečnega žarka, ki bodo spremenili visoko-energijski plazemsko-svetlobno-gravitacijski izhod glavnih sfer, ki bodo izbrano geometrijsko obliko odtisnile na žitno polje spodaj, saj ima vsako območje znotraj vlečnega žarka drugačno vrednost in moč gravitacije glede na izbrano geometrijsko obliko po tem, kar narekujejo holografske leče.

Geometrično obliko je mogoče natisniti na polje pridelkov samo s tem gravitacijskim mehanizmom, vendar bi to povzročilo neurejen mehanski učinek na rastline. Če pa s pomočjo vlečnega žarka spremenimo vrednost harmonike frekvence materije na točno določeni razdalji od tal, lahko vozlišča v steblih rastlin prisilimo, da se po naši volji spremenijo iz ravnega v ukrivljen vzorec. To ni upogibanje rastlin, temveč njihovo preoblikovanje v upognjen vzorec z uporabo naše tehnologije!

Ker ta postopek ni popolnoma popoln in lahko vključuje nekatere elemente, ki jih nismo upoštevali, kot so prah, umazanija in ostanki na steblih rastlin, katerih strukturo smo spremenili z uporabo vlečnega žarka, ter majhne spremembe v energetski matrici med celotnim postopkom, bo na območju običajno ostalo nekaj neizkoriščene ali odvečne energije, zaradi česar bo na območju prisotna majhna, vendar izmerljiva količina ionizirajočega sevanja. To se zgodi tudi pri ustvarjanju predmeta z uporabo zgoraj opisanega postopka, vendar to sevanje običajno ni problematično in ker je zelo šibko, ni škodljivo.

Senzorji frekvence

Da bi ladijski računalnik zaznal in določil natančno frekvenco snovi v okolici, se uporabljajo zelo občutljivi magnetni frekvenčni senzorji. Nameščeni so vzdolž trupa ladje na posebnih mestih, kot so nos plovila, krila, stabilizatorji in vodilni robovi, repnega stabilizatorja, hrbtenice in podvozja, vedno na posebnih mestih, ki so izpostavljena različni dinamiki leta ali različni dinamiki izpostavljenosti in tlaka z okolico, v kateri je ladja.

Ti senzorji zaznavajo spremembe in motnje v magnetnem polju, kot so moč, smer toka, vrtenje, koti in tok. Delujejo z dvema vidikoma ali komponentama zaznavanja, ena zaznava celotno magnetno polje, druga pa spremembe znotraj tega polja, imenovane vektorske komponente, to so posamezne točke magnetnega polja in njihova medsebojna povezanost.

Magnetna polja so tesno povezana z gravitacijskimi polji, saj gre v bistvu za isto stvar. Tako kot svetloba ima svoj spekter tudi magnetizem, pri čemer je na eni strani nizkofrekvenčni kovinski magnet, na drugi strani pa visokofrekvenčna gravitacija planeta. Gravitacija je visokofrekvenčni tok v ozadju, kot je opisano zgoraj, magnetno polje pa je točka koncentracije znotraj tega toka, običajno veliko nižje frekvence. Edina razlika med njima je le razlika v moči ali lokaliziranih

vidikih, vektorskih komponentah. Tako lahko gravitacijski tok lokacije zaznamo tako, da primerjamo znano vrednost magnetnega toka v instrumentu s spremembami, ki se v njem pojavijo, ko je izpostavljen zunanemu okolju.

Vsak električni tok ima magnetno vrednost, zato je mogoče s široko paleto jakosti električnega toka v senzorju, napetosti in jakosti toka ter opazovanjem drobnih sprememb v njem določiti vrednost gravitacijsko-frekvenčnega polja, ki ga obdaja in nanj vpliva, tako da se zabeležijo spremembe električne upornosti magnetnega polja. Ta široka paleta drobnih električnih tokov in njihovih magnetnih polj nenehno niha z nizom natančnih parametrov. Ta vrsta senzorja je zelo učinkovita za zaznavanje velikih magnetnih in gravitacijskih polj na velikih območjih, ne pa tudi za minutne in natančne lokacije. Za natančno merjenje gravitacijske frekvence na zelo majhnem mestu, kot je kvadratni mikron ali še manjši, potrebujemo še večjo občutljivost in natančnost, za to pa uporabimo drugo vrsto senzorja, imenovano superprevodna kvantna interferenčna naprava.

Ta naprava meri motnje ali vpliv gravitacijskega ali magnetnega polja na tok posameznih elektronov, ki "tunelirajo" ali se premikajo skozi zelo tanek, 30 angstromov (Å) ali manj, ne-superprevodni izolacijski material, iz enega superprevodnega materiala, v katerem teče tok, v drugega z uporabo natančno znanih parametrov. Ta naprava je tako občutljiva, da lahko zazna posamezne električne depolarizacije in njihove magnetno-gravitacijske spremembe med posameznimi nevroni v možganih.

Superprevodnost: V tem primeru gre za material, ki je običajno kovinska zlitina ali keramika, ki se ne upira pretoku električnega toka. Ta sposobnost materiala je običajno prisotna pri zelo nizkih temperaturah, vendar na Taygeti uporabljamo tako superprevodne materiale z normalno temperaturo kot tudi super-ohlajene materiale.

Čeprav so ti senzori zelo občutljivi, nam ne morejo dati celotnih vrednosti frekvenc, ki vključujejo lokacije in predmete do pod-atomskega obsega, niti ne morejo zaznati vsake magnetno-gravitacijske vrednosti frekvence nekega območja, vendar jih za zaznavanje teh podatkov ne potrebujemo, saj vemo, da bo snov v celotni energijsko-frekvenčni juhi ali okolju vedno odvisna od predvidljivih matematičnih parametrov, naši računalniki pa lahko opravijo potrebne izračune za zelo natančno in natančno izpolnitev potrebnih podatkov, z uporabo tistega, kar lahko zagotovijo senzori, in to je več kot dovolj, da izpolni zahteve istega računalnika po podatkih, da lahko določi potrebne harmonične frekvence, ki jih je treba upoštevati ali upoštevati kot parametre, da bi dosegli učinkovito manifestacijo ali cepljenje holografskega objekta v zunanje polje.

Da bi lahko s tehnologijo manifestirali trdni predmet, sta potrebni dve ključni stvari: 1. - Izjemno zmogljivi računalniki, 2. - medij ali stroj, ki lahko z molekularno natančnostjo nadzoruje magnetne in gravitacijske frekvence.

Harmonika motorja vesoljske ladje je enaka duhu in zavesti, ki ju posnemajo pospeševalniki nanodelcev, ki oponašajo nevrone biološkega bitja z dušo.